

Motion till riksdagen 2005/06:Ju334

av **Tina Acketoft (fp)**

Sexköpslagen

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om en översyn av sexköpslagen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att öka samhällets stödinsatser för integrationen av prostituerade.¹

¹ Yrkande 2 hänvisat till SoU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

25 000 män beräknas köpa en prostituerad i Sverige varje år. Prostitution är en av de grövsta formerna av kvinnoförtryck och våld, som dessutom utgör grund för ännu grövre brott som människohandel för sexuella ändamål. Utan mäns köp av kvinnors kroppar skulle inte den slavmarknad som människohandeln utgör finnas.

Sverige blev ett föregångsland när vi beslutade att kriminalisera köp av sexuella tjänster genom den s.k. sexköpslagen 1998. Lagen debatterades flitigt både före införandet och under införandet. Fortfarande i dag går debattens vågor ibland höga. Ingen har ett entydigt svar om vad lagen har inneburit för den svenska sexmarknaden. Det är dock troligt att lagen verkar avskräckande på en del kunder, på hallickar och på dem som smugglar människor för sexuell handel. Det är helt enkelt ”jobbigt” att inte få arbeta ostört i Sverige. Trots sexköpslagen florerar sexhandeln uppenbarligen fortfarande, om än i nya former, och ett ytterst litet antal sexköpare kan fällas.

Det fanns ett antal grunder för varför enbart köparen av sexuella tjänster kriminaliserades. Den populäraste av förklaringarna har nog varit att man inte ytterligare vill göra kvinnan till offer genom att på detta sätt även göra henne (i den absoluta majoriteten av fall är säljaren kvinna) till kriminell. Att logiskt och pedagogiskt förklara varför det bara är sexköparen som anses öka handeln och marknaden för sex, är dock svårt. Sexköpslagen ter sig något ”haltande” i allmänhetens ögon, enligt vittnesmål från bl.a. polismyndigheten och lagen anses svårtolkad med begränsande möjligheter för polisen att utreda och bestyrka brott. Det är därför av yttersta vikt att en översyn av sexköpslagens effektivitet och eventuella behov av förändring och åtstramning kommer till stånd för att lagstiftarnas intentioner uppfylls.

Att prostitution inte är ett jobb man väljer utan ett visst mått av tvång, är uppenbart för de flesta. De flesta prostituerade har en bakgrund som inte har gett dem en reell möjlighet att utvecklas och kunna skapa sig möjligheter för ett mer ” normalt ” liv. För att komma tillbaka efter prostitution krävs en stor insats från samhället oavsett om man anses kriminell eller inte. Precis samma regler, insatser och adekvata resurser som gäller för integrationen av andra kriminella till ett icke kriminellt liv ska gälla för prostituerade.

Stockholm den 29 september 2005

Tina Acketoft (fp)